

отъ следнитѣ три начина за разрешението на черковния въпросъ: 1. да си избератъ българитѣ единъ епископъ, който да зависи само номинално отъ патриарха и който да управлява българската черква самостоятелно; 2. да се реши черковниятъ въпросъ споредъ народонаселението (— т. е. да завладѣятъ българитѣ патриаршията и да управляватъ черковно гърцитѣ, както тия сж управлявали досега българитѣ!); и 3. да се взематъ за основа на новия черковенъ уставъ осемтъ български точки, които предвиждатъ споразумение съ па-

Корте ѱοοαροζενε τῶν ἁγίων Ἀποστολικῶν
μεγαλειότητων πατρῶν τῶν ἁγίων ἐν Βουλγαρίᾳ

Ἐστέτιν ἡ οἰκουμενικὴ ἐκκλησία ἐπισημασθεῖσα μετὰ ἐξέστητος
ἡ ἐξουσία τοῦ δεσποῦ τῆς ἐκκλ. ἐξουσίας τῶν ἁγίων ἐν
οὐρανῶν ἡ ἐκκλησία, ὡς ἀποστολικὴ καὶ μετὰ τὴν ἐκκλ. ἐξουσία τῶν
ἁγίων ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ πῶς, οὐδὲ ἐξουσία τῶν ἁγίων
ἐκκλ. ἐξουσία τῶν ἁγίων ἐκκλ. ἐξουσία τῶν ἁγίων ἐκκλ.
ἐκκλ. ἐξουσία τῶν ἁγίων ἐκκλ. ἐξουσία τῶν ἁγίων ἐκκλ.

τῶν ἁγίων ἐκκλ. ἐξουσία

Ἐστέτιν Ρωσῶν, Γαλλῶν ἡ Ἑσπερινοῦ

ἡ 7. Δεκεμβρίου 1866 ἡρῶ

Βουλγαρία

26. Гръцко писмо на Селимински отъ 7 дек. 1866 г. (срв. стр. 403).

триарха. Не възприеме ли патриархътъ ни едно отъ тѣзи решения, Високата порта ще се принуди да наложи своето разбиране, безъ да запитва повече патриаршията. Но, както се знае, патриаршията не възприема нито този, нито другитѣ проекти на Високата порта, чрезъ които се е целѣло изравнението на гръцко-българската черковна разпря, и на 28 февруарий 1870 г. турското правителство се вижда принудено — за да спре раздухането на опасни страсти между българския народъ и да избѣгне външни усложнения — да издаде ферманъ за учредяването на една автономна българска черква, подъ